

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 czerwca 1961 r.

w sprawie szczegółowych zasad pobierania opłat oraz udzielania ulg i zwolnień za świadczenia domów małych dzieci.

Na podstawie § 10 uchwały nr 87 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1961 r. w sprawie opłat za świadczenia udzielane przez domy małych dzieci (Monitor Polski Nr 27, poz. 130) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o uchwale — należy przez to rozumieć uchwałę nr 87 Rady

Ministrów z dnia 21 lutego 1961 r. w sprawie opłat za świadczenia udzielane przez domy małych dzieci (Monitor Polski Nr 27, poz. 130).

2. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o zakładach — należy przez to rozumieć domy małych dzieci.

§ 2. 1. Obowiązek ponoszenia opłat za dziecko przebywające w zakładzie dotyczy wyłącznie rodziców, a w braku rodziców — osób, na których z mocy ustawy ciąży obowiązek alimentacyjny (dziadkowie i rodzeństwo dziecka).

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również rodziców, których władza rodzicielska została orzeczeniem sądu ograniczona, zawieszona lub odebrana.

Zasady odpłatności.

§ 3. 1. Zgodnie z przepisami § 2 ust. 1 i 3 uchwały, podstawą do ustalenia odpłatności za pobyt dziecka w zakładzie w stosunku do osób:

- 1) których głównym źródłem utrzymania jest wynagrodzenie podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń lub wynagrodzenie zwolnione na podstawie szczególnych przepisów od podatku od wynagrodzeń,
  - 2) których głównym źródłem utrzymania jest renta, stypendium lub alimenty,
  - 3) które poza przychodami z gospodarstwa rolnego osiągają przychody podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń,
- jest przeciętny miesięczny dochód (przychód) przypadający na członka rodziny osoby obowiązanej do ponoszenia opłat.

2. Dochód (przychód) ustala się przez zsumowanie zarobków netto (przychodu z gospodarstwa rolnego) z dochodami ze wszystkich źródeł, jak zasiłki rodzinne, alimenty itp.

§ 4. 1. Przeciętny miesięczny dochód przypadający na członka rodziny osób wymienionych w § 3 obowiązanych do ponoszenia opłat oblicza się dzieląc dwunastą część ogólnego rocznego dochodu (przychodu) netto osoby obowiązanej do ponoszenia opłat przez liczbę członków jej rodziny, zgodnie z przepisem § 3 ust. 1 uchwały.

2. Do ogólnego dochodu (przychodu) osoby obowiązanej do ponoszenia opłat dolicza się dochody współmałżonka oraz dochody dziecka przebywającego w zakładzie.

§ 5. Do liczby członków rodziny osoby obowiązanej do ponoszenia opłat wlicza się jej współmałżonka, osoby pozostające na jej wyłącznym utrzymaniu oraz dziecko przebywające w zakładzie.

§ 6. 1. Zgodnie z przepisem § 2 ust. 2 uchwały podstawą do ustalenia odpłatności za pobyt dziecka w zakładzie w stosunku do osób, których wyłącznym źródłem utrzymania jest gospodarstwo rolne — jest przeciętny przychód podlegający opodatkowaniu podatkiem gruntowym przypadający na członka rodziny osoby obowiązanej do ponoszenia opłat za dziecko przebywające w zakładzie.

2. Przeciętny miesięczny przychód przypadający na członka rodziny osób wymienionych w ust. 1 oblicza się dzieląc dwunastą część ogólnego rocznego przychodu z gospodarstwa rolnego przez liczbę członków rodziny.

3. Do obliczenia liczby członków rodziny stosuje się odpowiednio przepis § 5.

§ 7. 1. Zgodnie z przepisami § 4 ust. 1 i 2 uchwały obowiązani do ponoszenia opłat rzemieślnicy uiszczający podatki w formie karty podatkowej ponoszą stałe opłaty za pobyt dziecka w zakładzie w wysokości 400 zł miesięcznie.

2. Obowiązani do ponoszenia opłat rzemieślnicy lub rzemieślnicy-rolnicy zwolnieni w myśl obowiązujących przepisów od podatków, ponoszą stałe opłaty w wysokości 300 zł miesięcznie przez cały okres korzystania ze zwolnień podatkowych.

§ 8. Osoby obowiązane do ponoszenia opłat nie wymienione w §§ 3, 6 i 7, na przykład wykonujące wolne zajęcia zarobkowe nie podlegające opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, jak adwokaci, artyści, kupcy itp., uiszczają opłaty w wysokości pełnego kosztu utrzymania dziecka w zakładzie.

§ 9. 1. Wysokość opłaty za dziecko przebywające w zakładzie nie może przekraczać pełnego kosztu utrzymania dziecka w zakładzie.

2. W razie korzystania przez dziecko z alimentów wysokość opłaty nie może być niższa od wysokości otrzymywanych alimentów z zastrzeżeniem wynikającym z ust. 1

§ 10. Przy obliczaniu wysokości opłaty za okres krótszy niż miesiąc bierze się pod uwagę liczbę dni pobytu dziecka w zakładzie, licząc od daty przybycia do zakładu.

§ 11. Zakłady udzielają świadczenia nieodpłatnie dzieciom:

- 1) umieszczonym w zakładzie w związku z gruźlicą osoby obowiązanej do ponoszenia opłat,
- 2) przebywającym na oddziałach izolacyjnych BCG.

Tryb i zasady ustalania opłat.

§ 12. 1. Wysokość miesięcznych opłat za świadczenia zakładów oblicza się odpowiednio według tabel nr 1 i 2, stanowiących załącznik do uchwały, opierając się na następujących dokumentach:

- 1) w stosunku do osób, których głównym źródłem utrzymania jest wynagrodzenie podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń lub wynagrodzenie zwolnione na podstawie szczególnych przepisów od podatku od wynagrodzeń, renta, stypendium lub alimenty:
  - a) wywiad społeczny,
  - b) zaświadczenie zakładu pracy o wysokości wynagrodzenia (łącznie zarobki netto wraz z zasiłkami rodzinnymi oraz wszelkimi dodatkami) bądź odpowiedni dowód stwierdzający wysokość otrzymywanej renty, stypendium lub alimentów,
- 2) w stosunku do osób, które poza przychodami z gospodarstwa rolnego osiągają przychody podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń:
  - a) wywiad społeczny,
  - b) zaświadczenie wydziału finansowego prezydium właściwej rady narodowej, stwierdzające przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego ustalony dla celów wymiaru podatku gruntowego,
  - c) zaświadczenie zakładu pracy o wysokości wynagrodzenia (łącznie zarobki netto wraz z zasiłkami rodzinnymi oraz wszelkimi dodatkami),
- 3) w stosunku do osób, których wyłącznym źródłem utrzymania jest gospodarstwo rolne:
  - a) wywiad społeczny,
  - b) zaświadczenie wydziału finansowego prezydium właściwej rady narodowej, stwierdzające przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego ustalony dla celów wymiaru podatku gruntowego,
- 4) w stosunku do osób, których wyłącznym źródłem utrzymania jest rzemiosło:
  - a) wywiad społeczny,
  - b) zaświadczenie wydziału finansowego prezydium właściwej rady narodowej, stwierdzające zwolnienie od podatków lub uiszczanie podatków w formie karty podatkowej,
- 5) w stosunku do osób mających inne niż wymienione w pkt 1—4 źródła dochodu nie podlegające opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń (osoby wykonujące wolne zajęcia zarobkowe, rzemieślnicy nie wymienieni w pkt 4, kupcy itp.):
  - a) wywiad społeczny,
  - b) oświadczenie o źródłach dochodu.

2. Wywiady społeczne, o których mowa w ust. 1, powinny ustalać w szczególności liczbę członków rodziny będących na wyłącznym utrzymaniu osoby obowiązanej do ponoszenia opłat.

3. Zaświadczenia określające wysokość dochodu (przychodu) osoby obowiązanej do ponoszenia opłat powinny obejmować dochód (przychód) za 12 miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym złożono wnioski.

§ 13. 1. W przypadku zwiększenia lub zmniejszenia zdolności płatniczej osób obowiązanych do ponoszenia opłat, odpłatność za pobyt dziecka w zakładzie ulega odpowiedniemu zwiększeniu lub zmniejszeniu.

2. Osoby, na których ciąży obowiązek ponoszenia opłat, obowiązane są informować kierownika zakładu o wszelkich zmianach, które zaszły w ich położeniu materialnym (wzroście lub zmniejszeniu się liczby członków rodziny i innych wydarzeniach mających wpływ na warunki materialnej).

§ 14. 1. Decyzje o wysokości opłat za dziecko przebywające w zakładzie wydaje właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na podstawie opinii komisji społecznej, powołanej zgodnie z § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 lipca 1958 r. w sprawie zasad i warunków korzystania ze świadczeń domów małych dzieci (Dz. U. Nr 48, poz. 238).

2. Decyzje w sprawie wysokości opłat wydaje organ wymieniony w ust. 1 jednocześnie z podjęciem decyzji o umieszczeniu dziecka w zakładzie.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, wydawane są na podstawie dokumentów, o których mowa w § 12 niniejszego zarządzenia oraz w § 10 ust. 1 rozporządzenia powołanego w ust. 1.

4. Decyzje w sprawach ulg i zwolnień od odpłatności wydaje organ wymieniony w ust. 1 opierając się na wnioskach i dokumentach zaopiniowanych przez właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej

5. Decyzje wymienione w ust. 1—4 powinny zawierać uzasadnienie oraz pouczenie o środkach prawnych

6. Decyzje dotyczą się osobom zainteresowanym oraz kierownikom zakładów.

Ulg i zwolnienia.

§ 15. 1. Ulgi i zwolnienia mogą być stosowane w szczególnie uzasadnionych przypadkach spowodowanych kaleczeń lub długotrwałą chorobą osoby obowiązanej do ponoszenia opłat, chorobą lub śmiercią członka jej rodziny, kłóską żywiołową, kradzieżą mienia, pożarem lub innymi wypadkami losowymi powodującymi znaczne straty majątkowe.

2. Ulgi lub zwolnienia od opłat za pobyt dziecka w zakładzie mogą być również udzielane w przypadkach, gdy osoby zobowiązane ponoszą równocześnie koszty świadczeń udzielanych innym członkom ich rodzin przez państwowe zakłady opiekuńczo-wychowawcze, zakłady pomocy społecznej, zakłady wychowania pozaszkolnego i opieki otwartej albo zakłady służby zdrowia.

3. Ulgi lub zwolnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być udzielane na stałe lub na oznaczony okres czasu, wyłącznie na podstawie należycie udokumentowanych wniosków osób zainteresowanych.

Zasady pobierania opłat.

§ 16. 1. Osoby obowiązane do ponoszenia opłat za dziecko przebywające w zakładzie wpłacają do dnia 8 każdego miesiąca należne kwoty za miesiąc ubiegły na odpowiedni dla zakładu rachunek bankowy dochodów budżetu terenowego.

2. Kierownik zakładu obowiązany jest natychmiast powiadomić osobę zainteresowaną o numerze rachunku bankowego, o którym mowa w ust. 1.

§ 17. Kierownik zakładu prowadzi ewidencję należności i wpłacanych opłat na kartach należności (wzór Rb. 17) zgodnie z przepisami § 116 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 2 stycznia 1961 r. w sprawie przepisów o rachunkowości budżetowej (Monitor Polski Nr 17, poz. 87).

§ 18. Jeżeli osoby obowiązane do ponoszenia opłat zalegają z opłatami, kierownik zakładu dochodzi roszczeń z tego tytułu w trybie egzekucji administracyjnej, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1957 r. w sprawie poruczenia niektórym wierzycielom prowadzenia egzekucji administracyjnej przez zajęcie wynagrodzenia za pracę (Dz. U. z 1958 r. Nr 3, poz. 8 i z 1960 r. Nr 33, poz. 186) i rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 czerwca 1955 r. w sprawie przymusowego ściągania niektórych należności państwowych (Dz. U. z 1955 r. Nr 32, poz. 193, z 1957 r. Nr 47, poz. 225 i Nr 62, poz. 341 oraz z 1960 r. Nr 7, poz. 51).

§ 19. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1961 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: J. Sztachelski